

پیام ۱: مخاطب این آیه حضرت ابراهیم (ع) می باشد.

پیام ۲: در این آیه هدف از آفرینش انسان زندگی برای رسیدن به خداوند و خوشنودی او بیان شده است.

پیام ۳: این آیه انتخاب خداوند به عنوان هدف اصلی زندگی را توصیه می کند.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

هر کس نعمت و پاداش دنیا بخواهد، نعمت و پاداش دنیا و آخرت نزد خداست، و خدا شنوای بیناست. (۱۳۴)

مفهوم: بهرمندی از نعمت های دنیا و آخرت نزد خدا است.

پیام ۱: نعمت ها و پاداش های دنیا و آخرت نتیجه عبادت خداوند است.

پیام ۲: هر کس که می خواهد به نعمت ها و پاداش های دنیا و آخرت دست بیابد باید خداوند را عبادت کند.

درس دوم پر پرواز

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

ما راه را به او نشان دادیم، یا سپاسگزار خواهد بود و یا ناسپاس

مفهوم: بهرمندی انسان از قدرت اختیار و توانایی انتخاب

پیام ۱: همه انسان ها از نعمت هدایت الهی بهر مند می شوند اما همه راه سعادت را در پیش گرفته و این گونه شکر گزار نعمت هدایت می شوند و دیگران راه شقاوت را انتخاب کرده و نعمت هدایت را ناسپاس می شوند.

پیام ۲: همه انسان ها دارای قدرت اختیار و توانایی انتخاب هستند به همین دلیل است که برخی راه رستگاری و برخی راه شقاوت را بر می گزینند.

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾

سوگند به نفس و آنکه سامانش بخشید. آنگاه بد کاری و تقوایش را به او الهام کرد.

مفهوم: گرایش به نیکی و بی زاری از بدی ها.

پیام ۱: خداوند در این آیه به دو چیز سوگند می خورد، یک نفس لوامه که سرزنشگر انسان به هنگام آلوده شدن به گناه است. دوم خداوند که این نفس را سامان بخشید.

پیام ۲: خداوند در نفس انسان توانایی شناخت و درک خوبی ها و بدی ها را قرار داده است.

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

وسوگند به نفس ملامت کننده

مفهوم: نفس لوامه

پیام ۱ خداوند در این آیه به نفس لوامه که سرزنشگر درونی ما هنگام ارتقا به قنای است سوگند می خورد.

پیام ۲ نفس لوامه نتیجه گرایش انسان به تنبلی ها و زیبایی هاست.

درس سوم پنجره ای به روشنایی

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

این زندگی دنیا، جز سرگرمی و بازی نیست و سرای آخرت، زندگی حقیقی است. اگر می دانستند.

مفهوم: این آیه دیدگاه توحیدی نسبت به مرگ را بیان کرده و زندگی اخروی را حیات حقیقی می داند.

پیام ۱: زندگی انسان فقط محدود به دنیا نیست.

پیام ۲: اگر زندگی دنیوی را فقط محدود به دنیا بدانیم آن گاه چیزی جز بازی و سرگرمی نیست.